

ת"פ 3145/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3145-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה ולילי קצב

נגד

הנאשם פלוני

ע"י ב"כ עו"ד טלי חזום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בשתי עבירות תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהכרעת הדין נקבע כי הרקע לאירועים הוא מערכת יחסים זוגית בין הנאשם ולבין המתלוננת, אשר נמשכה כחודשיים וחצי ובמהלכה, לאחר כחודש, עברה המתלוננת להתגורר בדירת הנאשם. יחד עם זאת, לא הוצגו די ראיות על מנת לבסס את יסודות הגדרת "בת זוג" ולכן הורשע הנאשם בעבירות תקיפה ולא תקיפת בת זוג כפי שיוחס לו בכתב האישום.

בהתאם לעובדות האישום הראשון - ביום 16.6.2019 בסמוך לשעה 02:00, לאחר שקודם לכן הודיעה לנאשם על סיום מערכת היחסים ביניהם, שבה המתלוננת לדירה בה התגוררה אתו והנאשם הבחין בה, מחוץ לדירה, מתנשקת עם ידיד שלה. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שתיקח את חפציה ואם לא - הוא יגמור אותה, זאת תוך שנוסף בידו בסכין וכן הכה את המתלוננת באמצעות חולצה בפניה. בהמשך, נעל הנאשם את דלת הדירה ולא איפשר למתלוננת לצאת. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאחז בידו ברובה דיג.

בהתאם לעובדות האישום השני - ביום 14.6.2019, בבית אמו של הנאשם באילת, ביקשה המתלוננת לעזוב את המקום אך הנאשם סירב, נעל את דלת הבית ולא איפשר למתלוננת לצאת. הנאשם הכניס את מפתחות הבית לתוך ציפית עליה נשכב, ובעת שהמתלוננת ניסתה לקחת את המפתחות אחז הנאשם בצווארה, הצמידה לקיר, ובהמשך אחז שוב בצווארה והצמידה למיטה.

בטרם נשמעו טיעונים לעונש, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר מצא אותו מתאים לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומנסיבות ביצוען. בטיעוניה, הדגישה כי אמנם נקבע בהכרעת הדין שאין מדובר בעבירות כנגד בת זוג מבחינה משפטית, אך הרקע לביצוע העבירות הוא יחסים זוגיים. עוד ציינה, כי הנאשם איים על המתלוננת תוך שהפנה לעברה חפצים, פעם סכין ופעם רובה דיג ואין המדובר באיומים מילוליים בלבד. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. אשר לאישום הראשון, עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ועד ל-20 חודשים ואילו לגבי האישום השני עתרה לקביעת מתחם הנע בין מאסר קצר ועד ל-8 חודשים. ב"כ המאשימה הוסיפה כי הנאשם לא קיבל אחריות ולא הביע חרטה על מעשיו, אך לאור גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי ביקשה למקמו בתחתית כל אחד מהמתחמים ולגזור עליו 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד אשר יכלול את שני האישומים, בשל העובדה שמדובר באותן נסיבות ובסמיכות זמנים. לטענתה, אין מדובר בעבירות ברף גבוה, וככל שלא היו מסווגות תחילה בכתב האישום ככאלה שבוצעו כלפי בת זוג, ניתן היה לשקול את העברת התיק למסלול של הסדר מותנה או לכל היותר להסתפק בענישה צופה פני עתיד. ב"כ הנאשם פירטה כי לא קדם לביצוע העבירות תכנון מוקדם, כאשר בנסיבות האישום הראשון העבירות בוצעו לאחר שהנאשם ראה את המתלוננת מתנשקת עם גבר, מעין קינטור, ויש להתחשב בנסיבה זו לקולא. בנוסף, הדגישה כי אף האיומים באמצעות סכין ורובה דיג אינם ברף הגבוה, לאור העובדה כי הנאשם נופף בחפצים אלו אך לא התקרב אל המתלוננת או הפנה אותם כלפיה. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי או של"צ או מספר ימים בודדים לריצוי בעבודות שירות. לטענתה, קיימת פסיקה בעבירות דומות בה נגזרו עונשים מקלים ולכל היותר 30 ימים לריצוי בעבודות שירות, אולם למרות שניתנה ארכה לשם הגשת פסיקה זו - אותה פסיקה לא הוגשה. לעניין העונש, ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בנטילת אחריות מסוימת מצד הנאשם, בגילו הצעיר, חלוף הזמן מביצוע העבירות וכן היעדר עבר פלילי. עוד הוסיפה, שכיום עובד הנאשם בעבודה מסודרת ומפרנס את אשתו ואת בנו הפעוט, כך שענישה בדמות מאסר ולו בעבודות שירות תביא לפיטוריו ותפגע בפרנסת המשפחה. לאור האמור, ביקשה ב"כ הנאשם להטיל עליו של"צ לצד מאסר מותנה.

4. הנאשם בדברו, הביע חרטה וטען כי בחר לנהל הוכחות כדי להשמיע את קולו. עוד ציין כי בזמן ניהול התיק הקים משפחה וכיום הוא עובד ומפרנס את אשתו ואת בנו הפעוט. הנאשם ביקש להקל עמו ולאפשר לו להמשיך באורח החיים הנורמטיבי.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. אלימות כלפי אחר פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו, לביטחונו האישי ולשלוות הנפש. עבירת האיומים, טומנת אף היא בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלוות נפשו.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרתן של עבירות האלימות ועל תפקידו המשמעותי של בית המשפט:

**"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים
'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט
בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות..."**

(ע"פ 1892/15 אימן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.5.2015)).

6. בחינת מתחם הענישה מחייבת תחילה לקבוע האם מדובר ב"אירוע" אחד, או שמא מדובר במספר אירועים המחייבים קביעת מספר מתחמי ענישה. סוגיה זו יש לבחון בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

במקרה הנדון, מדובר בשני אירועי אלימות המהווים מסכת עבריינית אחת, כאשר אופי האלימות והרקע בשני המקרים דומה, האירועים התרחשו בסמיכות זמנים ובהפרש של יומיים בלבד כלפי אותה המתלוננת. לפיכך, יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר יתחשב בשני המקרים המפורטים באישומים בהם הורשע הנאשם.

7. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות פיזית ומילולית, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה, במיוחד לנוכח המנעד הרחב של עבירות אלה (ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-9 (5.6.2013)).

בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי מדובר בשני מקרי אלימות כלפי המתלוננת על רקע מערכת יחסים זוגית ביניהם. בנסיבות המקרה הראשון בזמנים, הנאשם מנע מהמתלוננת לצאת מבית אמו וסירב לבקשתה לעשות כן, נעל את דלת הבית והחביא את המפתח. בעת שהמתלוננת ניסתה לחלץ ממנו את המפתח, לא היסס הנאשם לאחוז בצווארה, הצמידה לקיר ובהמשך אחז שוב בצווארה והצמידה למיטה. אין מדובר בהדיפה, דחיפה או מכה כלשהי, אלא בפעולה חוזרת אשר עלולה להסתיים בתוצאות קשות.

בחינת נסיבות המקרה שאירע יומיים לאחר מכן, מעלה כי על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם ונשיקה שלה עם ידיד, נקט הנאשם באיומים משמעותיים: הנאשם לא היסס להניף סכין כאיום, ובהמשך נעל את דלת הדירה ואחז בידו ברובה דיג. בנוסף, תקף הנאשם את המתלוננת באופן מינורי, של מכה בפניה באמצעות חולצה. ניתן בהחלט לשער את רגעי החרדה שאחזה במתלוננת בעת שהנאשם נעל את דלת הדירה במהלך האיומים. איני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה יש לראות במעשי המתלוננת מעין "קינטור" שהוביל את הנאשם לבצע את העבירות, בוודאי לנוכח האירוע הראשון בזמנים אשר התרחש עוד בטרם הודיעה לו על רצונה להיפרד. יש לתת משקל לנסיבות אלה ולכך שמדובר בשני מקרים נפרדים בעלי אופי דומה, נתון המעיד על כך שאין מדובר בהתפרצות רגעית וחרגה של אלימות.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על רמות ענישה שונות, בהתאם לנסיבות המקרה ולנסיבותיו של העושה. יחד עם זאת, ניתן להצביע על החמרה בענישה, החל ממאסר בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך למעלה משנה, בשל שימוש בכלי כגון סכין לשם איומים, וכן כשמדובר בעבירת איומים ללא כלי משחית המלווה באלימות ברף נמוך (רע"פ 4008/20 אלכסנדר מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל (30.6.2020); רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015); עפ"ג (מרכז) 1482-02-15 אברהם דסליין נ' מדינת ישראל (1.3.2015); רע"פ 5998/09 יוסף שמאיב נ' מדינת ישראל (1.11.2009)).

יש לציין כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם העונש ההולם ו"אין בה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו" (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי, פסקה 12 (1.1.2014)).

9. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין תקופה קצרה של מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

10. הנאשם בן 34, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לפעוט בן מספר חודשים. אין לזקוף לחובתו את הכפירה במיוחס לו, אולם לא ניתן לזקוף לזכותו קבלת אחריות על מעשיו. אמנם, הנאשם זוכה מנסיבה מחמירה של עבירת התקיפה כלפי בת זוג, אולם כפר בכל המעשים שיוחסו לו. אף לאחר הכרעת הדין, לא ניתן היה להתרשם מקבלת אחריות על ידי הנאשם למעשיו החמורים, מהפנמת הבעייתיות שבהם ומחרטה כנה. לצד זאת, יש לתת משקל משמעותי לכך שזוהי הסתבכותו היחידה של הנאשם עם החוק, וכן לעובדה שכיום הנאשם נשוי ומפרנס את משפחתו הצעירה. בנסיבות אלה יש להטיל עליו ענישה ממשית, אך במידה שתתחשב בנזק שיגרם לו ולמשפחתו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי למקם את הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך ארבעה חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי ריצוי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך שישה חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג כלשהו, לרבות איומים.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו בחמישה תשלומים שווים, החל מיום 1.7.22 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, במעמד הצדדים.